

Fra: pal@danesadwork.dk
Emne: **parlimanduis**
Dato: 29. okt 2010 17.48.18 GMT+02:00
Til: nis@escho.net

Kære ven. Hjælp mig med at få dette brev til "Danmarks Befolkning" ud, så vi kan forsøge at undgå at Goodiepal bliver skudt af mafiaen!! Brevet skal ud i alle tænkelige medier og kickstarte en debat!

Goodiepal leger russisk roulette, med det danske folk bag aftrækkeren.

Lige nu kan man læse diverse artikler om kunstneren og komponisten Goodiepal, som han har lånt af den ukrainske mafia. Det er et led i hans seneste kunstprojekt, hvor hans nye plade indeholder 500 ægte danske kroner, til fri afbenyttelse for køberen. Nogle ryster på hovedet, andre trækker på smilebåndet mens de står på sidelinjen og ser på. Andre anskuer det som genial kunst. Det rykker nemlig ved folks virkelighedsopfattelse når konventionelle systemer i mennesket bliver vendt på hovedet. Det punkterer simpelthen alt hvad vi har lært om det økonomiske systems regler. Værkets dybere lag er dog ikke gået op for folk endnu. Det som desværre ikke er taget med i ligningen er følgende:

Goodiepal skal betale pengene tilbage til den ukrainske mafia. Ifølge ham selv har han fået et år til at tilbagebetale den halve million, som han skylder efter at hans "folkegave" er delt ud. Kan han ikke skaffe pengene, vil han traditionen tro – blive slået ihjel!

Goodiepals plan med tilbagebetalingen er følgende: Han vil søge det treårige arbejdslegat og give pengene tilbage til mafiaen. Så man kan roligt sige at han afpresser Statens Kunstfond. Siger de nej til ham, bliver han skudt. Goodiepal tester altså i øjeblikket det danske folks samvittighed og grænser gennem tvang. Man kan selvfølgelig diskutere det moralske aspekt, men somme tider er man også nød til at gøre nogle undtagelser for at gøre plads til kunst i verdens klasse.

Det Goodiepal i virkeligheden spørger os om nu er om vi vil have ham i verden. Anerkende ham som kunstner, nu eller aldrig. Siger vi nej, kan vi ikke fortryde senere. Han har lagt sin skæbne i vores hænder netop nu. Alle dem som køber en plade vil slå et søm i hans kiste. Hans handling svarer til, hvis han satte sig i et galleri med en pistol for panden, med 4 kugler løber, og træk på aftrækkeren, mens den danske kunstscene stod på sidelinjen og skrev notater.

Inspirationen til værket fik han da han besøgte en veninde i New York for nylig. Hendes bror havde inviteret dem ud at spise på en eksklusiv restaurant. Broderen, som var jægersoldat, havde nemlig netop fået lønforhøjelse i forbindelse med hans hjemvendelse fra Afghanistan, hvor han havde skudt en gruppe afghanere fra sit fly. Middagen fik Goodiepal til at overveje hvordan vi som mennesker hænger sammen. Hvordan kan det være at vi ikke kan føle empati nok til at stoppe den slags handlinger? Er det fordi vi simpelthen mangler empati? Eller er det fordi vi ikke kan sætte os ind i konsekvenserne – tænke tanken til ende? Mangler vi dybest set evnen til at overskue en proces, medmindre vi står direkte over for selve handlingen?

Jeg er bange for at Goodiepal har fat i noget rigtigt. Noget meget vigtigt. Dette værk har for mit eget vedkommende ført til en ransagelse af mit eget menneskesyn og kunstopfattelse. Selvom jeg betragter mig som

et empatisk menneske, kan jeg se nu, på grund af Goodiepals værk, at også jeg deler min egen kulturs afstumpede menneskesyn. Jeg er stifter af Heinrich Prisen som i år blandt andet gav en pris til "raketdrengene" Kristian Von Bentson og Peter Madsen. En pris som jeg meget gerne ville omformulere nu, da jeg føler at jeg er blevet vækket af min "akademiske tornerosesøvn". En søvn jeg faldt i allerede første år på kunsthistoriestudiet. Nej, teksten skulle have lydt således:

I stedet for at give prisen for at turde eksperimentere ud i ekstremerne, ville jeg gerne have givet dem prisen for at lade være!

Det, som Goodiepal fik mig til at forstå, altså rigtigt forstå- og ikke bare på den akademiske måde "forstå" - er at disse drenge rent faktisk har tænkt sig at sætte sig ind i en raket, som med meget stor sandsynlighed vil slå dem ihjel. De har givet sig selv en fifty-fifty chance for at overleve. Alvoren er simpelthen ikke gået op for mig før nu. Det ville den nok først når vi kom til det punkt, hvor de satte sig ombord. Parate til at gøre, hvad der med høj sandsynlighed ville blive et "offentligt selvmord". TV2 News ville formentlig dække det, med hele Danmark som spændte vidner. Popkorn og sug i maven. "Snuf-film" for folket.

Goodiepal er formentlig end af Danmarks meget få virkelige kunstneriske genier. En kunstner som vi ikke har råd til at miste. Og det skal vi forstå lige nu. Diverse elitekunstskoler og universiteter verden over har forstået hans genialitet for længst. Nu er tiden kommet, hvor vi for alvor skal sige JA til Goodiepal. Anderkende ham som den unikke kunstner, han er.

Flere af Goodiepals venner har forsøgt at få ham til at aflevere pengene tilbage til mafiaen uden held. Derfor beder jeg nu en bøn til den danske befolkning og de kunstfaglige især: Hvis du køber en plade af Goodiepal så gem pengene så du kan give dem tilbage, i tilfælde af at Statens Kunstfond ikke vil anerkende ham. Ellers har du i mine øjne blod på dine hænder!

Det vi skal nu som samfund er at vågne op til virkeligheden! Vi skal vise Goodiepal, for vores egen skyld, at vi er et samfund med empati der ved hjælp af lidt "dannelse" fra kunstnere som ham, kan blive endnu mere empatiske. Også før at ulykken er sket. Det er nemlig før ulykker sker, at man skal vise, hvad man er gjort af som menneske og som samfund!! Og det er lige præcis det dette værk skal lære os lige nu!
På forhånd tak.

Anna Petri.

26152388

Stifter af Heinrich Prisen,
konceptuel iscenesætter.